

Η αυλή του φτωχικού μας
με το χώμα και τις γλάστρες
με πεζούλα ασπρισμένη
και κληματαριά γερμένη
είχε μάγους Η αυλή του φτωχικού μας
με το χώμα και τις γλάστρες
με πεζούλα ασπρισμένη
και κληματαριά γερμένη
είχε μάγους και θηρία
ήταν χώρα των θαυμάτων
μες την παιδική ψυχή μου
θέατρο των οραμάτων.

Είχε δρόμους και πλατείες
θάλασσες κι ουρανοξύστες
μερμιγγοφωλιές τεράστιες
και σκαθάρια και τερμίτες,
μια παχιά τζιτζιρομάννα,
του φιδιού μας το κονάκι,
και μian όμορφη νυφίτσα
στ' ανατολικό κηπάκι

Κι οι τενεκεδένιες γλάστρες
ασπρισμένες με ασβέστη
δίπλα στη μανταρινιά μας
στης κληματαριάς την άκρη
είχαν φούξιες και βιγκόνιες
και γαρυφαλιές και γιούλια
και κοράλλια κι ορτανσίες
και της άνοιξης καλούδια.

Του καλοκαιριού το δείλι
που κατάβρεχει η μητέρα
κι η σαρωματιά ξυνόταν
κι η αυλή μας στολιζόταν
επατούσα και φοβόμουν
πως θα πλήγωνα το χώμα
που όταν όμορφα φτιαγμένο
κι είχε μάτια, αυτιά και στόμα.

~~~ [σχολιασμός και γνώμες για την ποίηση του γιώργου ξένου](#) ~~~